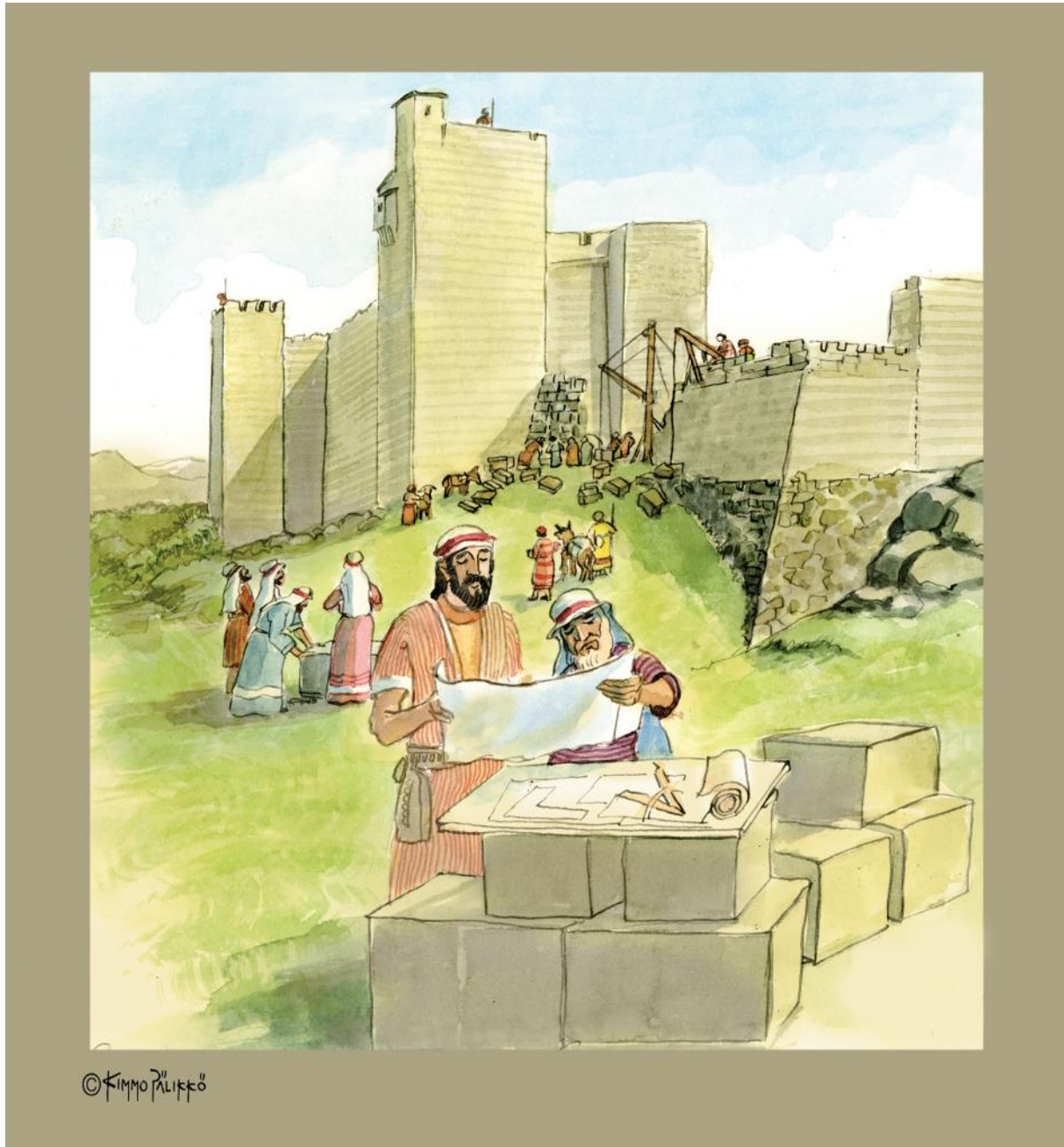

NEHEMIA JERUSALEMIN MUURIEN RAKENTAJA

1. Kertomuksen taustatietoja

a) Kertomuksen tapahtumapaikka
Jerusalem

b) Ajallinen yhteys muihin kertomuksiin

Temppeli saatiin valmiiksi vuonna 516 eKr., mutta muurien rakentaminen alkoi 400-luvun puolen välin tienoilla.

c) Kertomuksessa esiintyvät henkilöt

Nehemia, Hakaljan poika ja Hananin veli. Hänellä oli korkea asema juomanlaskijana Persian kuninkaan Artahsastan hovissa. Hänestä tuli Juudan käskynhaltija, Jerusalemin muurien jälleenrakentaja.

d) Vieraat termit

2. Itse kertomus Raamatusta

Nehemia 1. ja 2. luku

Nehemia saa kuulla, kuinka ovat asiat Jerusalemissa

Nehemian, Hakaljan pojan, kertomus. Kislev-kuussa, kahdentenkymmenentenä vuotena, minun ollessani Suusanin linnassa, tuli Hanani, eräs minun veljistäni, ja muita miehiä Juudasta. Minä kyselin heiltä juutalaisista, siitä pelastuneesta joukosta, joka vankeudesta palanneena oli jäljellä, ja Jerusalemissa. He sanoivat minulle: "Jotka vankeudesta palanneina ovat jäljellä siinä maakunnassa, ne ovat suuressa kurjuudessa ja häväistyksen alaisina; ja Jerusalemin muuri on revitty maahan, ja sen portit ovat tulella poltetut."

Tämän kuultuani minä istuin monta päivää itkien ja murehtien, ja minä paastosin ja rukoilin taivaan Jumalan edessä. Minä sanoin:

Nehemian rukous

"Oi Herra, taivaan Jumala, sinä suuri ja pelättävä Jumala, joka pidät liiton ja säilytät laupeuden niille, jotka sinua rakastavat ja noudattavat sinun käskyjäsi, olkoon sinun korvasi tarkkaavainen ja silmäsi avoin kuullaksesi palvelijasi rukoukset, joita minä nyt päivät ja yöt rukoilen sinun edessäsi palvelijaisi, israelilaisten, puolesta, tunnustaen israelilaisten synnit, jotka me olemme tehneet sinua vastaan; sillä minäkin ja minun perhekuntani olemme syntiä tehneet! Me olemme pahoin tehneet sinua vastaan; emme ole noudattaneet käskyjä, säädöksiä ja oikeuksia, jotka sinä annoit palvelijallesi Moosekselle. Muista sana, jonka sinä annoit palvelijallesi Moosekselle, sanoen: 'Jos te tulette uskottomiksi, niin minä hajotan teidät kansojen sekaan; mutta jos te palaatte minun tyköni, noudatatte minun käskyjäni ja seuraatte niitä, niin vaikka teidän karkotettunne olisivat taivaan ääressä, minä heidät sieltäkin kokoan ja tuon heidät siihen paikkaan, jonka minä olen valinnut nimeni asuinsijaksi.' Ovathan he sinun palvelijasi ja sinun kansasi, jotka sinä vapahdit suurella voimallasi ja väkevällä kädelläsi. Oi Herra, tarkatkoon sinun korvasi palvelijasi rukousta ja niiden palvelijaisi rukousta, jotka

tahtovat pelätä sinun nimeäsi! Anna tänä päivänä palvelijasi hankkeen menestyä ja suo hänen saada armo sen miehen edessä." Minä olin näet kuninkaan juomanlaskija.

Kuningas antaa Nehemialle luvan lähteä Jerusalemiin

Niisan-kuussa, kuningas Artahsastan kahdentenkymmenentenä hallitusvuotena, kun viini oli hänen edessään, otin minä viinin ja annoin sen kuninkaalle. Kun minä en ollut ennen ollut hänen edessään murheellisena, sanoi kuningas minulle: "Minkä tähden sinä olet niin murheellisen näköinen? Ethän ole sairas; sinulla on varmaan jokin sydämensuru." Silloin minä peljästyin kovin, mutta minä sanoin kuninkaalle: "Eläköön kuningas iankaikkisesti. Kuinka minä en olisi murheellisen näköinen, kun se kaupunki, jossa minun isieni haudat ovat, on autio ja sen portit tulella poltetut?" Kuningas sanoi minulle: "Mitä sinä siis pyydät?" Niin minä rukoilin taivaan Jumalaa ja sanoin kuninkaalle: "Jos kuningas hyväksi näkee ja jos olet mielistynyt palvelijaasi, niin lähetä minut Juudaan, siihen kaupunkiin, jossa minun isieni haudat ovat, rakentamaan sitä uudestaan." Niin kuningas kysyi minulta, kuningattaren istuessa hänen vieressään: "Kuinka kauan sinun matkasi kestäisi ja milloin voisit palata?" Kun siis kuningas näki hyväksi lähettää minut, ilmoitin minä hänelle määrätyn ajan. Minä sanoin kuninkaalle: "Jos kuningas hyväksi näkee, niin annettakoon minun mukaani kirjeet Eufratvirran tuonpuoleisen maan käskynhaltijoille, että he sallivat minun kulkea sen kautta perille Juudaan asti, samoin kirje Aasafille, kuninkaan puiston vartijalle, että hän antaa minulle hirssiä temppeililinnan porttien kattamista varten sekä kaupungin muuria ja sitä taloa varten, johon menen asumaan." Kuningas myönsi minulle sen, koska minun Jumalani hyvä käsi oli minun päälläni.

Nehemia lähtee matkaan kuninkaan kirjeet mukanaan

Kun minä sitten tulin Eufratvirran tämänpuoleisen maan käskynhaltijain luo, annoin minä heille kuninkaan kirjeet. Kuningas oli lähettänyt minun kanssani sotapäälliköitä ja ratsumiehiä. Mutta kun hooronilainen Sanballat ja ammonilainen virkamies Tobia sen kuulivat, pahastuivat he kovin siitä, että oli tullut joku, joka harrasti israelilaisten parasta.

Nehemia näkee Jerusalemin poltetut muurit

Tultuani Jerusalemiin ja oltuani siellä kolme päivää minä nousin yöllä, ja muutamat miehet minun kanssani, ilmoittamatta kenellekään, mitä Jumalani oli pannut minun sydämeeni ja määrännyt tehtäväksi Jerusalemlle. Eikä minulla ollut mukanani muuta juhtaakaan kuin se juhta, jolla minä ratsastin.

Minä lähdin yöllä Laaksoportista Lohikäärmelähteelle päin ja Lantaportille ja tarkastelin Jerusalemin maahan revittyjä muureja ja sen tulella poltettuja portteja. Minä kuljin eteenpäin Lähdeportille ja Kuninkaanlammikolle; mutta siellä ei ollut juhalla, jonka selässä minä istuin, tilaa päästä eteenpäin. Silloin minä menin yöllä laaksoa myöten ylöspäin ja tarkastin muuria. Sitten minä palasin taas Laaksoportin kautta ja tulin takaisin. Mutta esimiehet eivät tietäneet, mihin minä olin mennyt ja mitä tein, sillä minä en ollut vielä ilmaissut mitään kenellekään, en juutalaisille, en papeille, ylimyksille, esimiehille enkä muille, joiden oli oltava mukana siinä työssä.

Nehemia kertoo aikeistaan rakentaa muurit uudelleen

Mutta nyt minä sanoin heille: "Te näette, missä kurjuudessa me olemme, kun Jerusalem on autio ja sen portit tulella poltetut. Tulkaa, rakentakaamme uudestaan Jerusalemin muuri, ettemme enää olisi häväistyksen alaiset." Minä kerroin heille, kuinka minun Jumalani hyvä käsi oli ollut minun päälläni ja myös mitä kuningas oli minulle sanonut. Niin he sanoivat: "Nouskaamme ja rakentakaamme." He saivat rohkeuden käydä käsiksi tähän hyvään työhön. Mutta kun hooronilainen Sanballat ja ammonilainen virkamies Tobia ja arabialainen Gesem sen kuulivat, pilkkasivat he meitä, osoittivat meille halveksumistaan ja sanoivat: "Mitä te siinä teette? Kapinoitko te kuningasta vastaan?" Silloin minä vastasin ja sanoin heille: "Taivaan Jumala on antava meille menestystä, ja me, hänen palvelijansa, nousemme ja rakennamme. Mutta teillä ei ole mitään osuutta eikä oikeutta Jerusalemiin, eikä teidän muistonne ole siellä pysyvä."

Muuria rakennettiin ei-juutalaisten vainotessa rakentajia

Nehemian kirjan 3. luku kertoo muurin rakentajista. Nehemian kirjan 4. luvussa kerrotaan, kuinka ei-juutalaiset vastustivat muurin rakentamista ja kuinka juutalaiset joutuivat rakentamaan sitä aseistettuna: "Siitä päivästä alkaen teki toinen puoli minun palvelijoitani työtä, ja toinen puoli oli aseistettuna keihäillä, kilvillä, jousilla ja rintahaarniskoilla; ja päämiehet seisoivat kaikkien niiden juutalaisten takana, jotka rakensivat muurilla. Nekin, jotka kantoivat taakkoja ja kuljettivat kuormia, tekivät toisella kädellensä työtä ja toisessa pitivät keihästä. Rakentajilla oli kullakin miekka sidottuna vyöllensä heidän rakentaessaan; ja torvensoittaja seiso minun vieressäni. Näin me siis teimme työtä, ja toinen puoli väkeä oli aseistettuna keihäillä päivänkoitosta siihen asti, kunnes tähdet tulivat näkyviin. Siihen aikaan minä myös sanoin kansalle: "Kukin jääköön palvelijoineen yöksi Jerusalemiin, että he olisivat meidän apunamme yöllä vartioimassa ja päivällä työssä."

Muuri valmistui (Neh. 7:1–4)

Kun muuri oli rakennettu, asetin minä ovet paikoilleensa; ja niiden vartioimisen saivat ovenvartijat, veisaajat ja leeviläiset tehtäväkseen. Jerusalemin päämiehiksi minä asetin veljeni Hananin ja linnanpäällikön Hananjan, sillä hän oli luotettava mies ja pelkäsi Jumalaa enemmän kuin moni muu. Minä sanoin heille: "Jerusalemin portteja älköön avattako, ennen kuin aurinko on polttavimmillaan; ja vartijain vielä seisoessa paikoillaan on ovet suljettava ja salvoilla teljettävä. Jerusalemin asukkaita pantakoon vartioimaan, kukin vartiopaikallensa, kukin oman talonsa kohdalle. Kaupunki oli joka suuntaan tilava ja suuri, mutta väkeä siinä oli vähän, ja taloja oli vielä rakentamatta.

Esra luki lainkirjaa kansalle

Silloin kokoontui kaikki kansa yhtenä miehenä Vesiportin edustalla olevalle aukealle; ja he pyysivät Esraa, kirjanoppinutta, tuomaan Mooseksen lain kirjan, jonka lain Herra oli antanut Israelille. Niin pappi Esra toi lain seurakunnan eteen, sekä miesten että naisten, kaikkien, jotka voivat ymmärtää, mitä kuulivat. Tämä tapahtui seitsemännen kuun ensimmäisenä päivänä. Esra luki sitä Vesiportin edustalla olevalla aukealla päivän koitosta puolipäivään saakka miehille ja naisille, niille, jotka voivat sitä ymmärtää, kaiken kansan kuunnellessa lain kirjan lukemista. Esra, kirjanoppinut, seiso korkealla puulavalla, joka oli tätä varten tehty. Esra avasi kirjan kaiken kansan nähden, sillä hän seiso ylempänä kaikkea kansaa; ja kun hän avasi sen, nousi kaikki kansa seisomaan. Esra kiitti Herraa, suurta Jumalaa, ja kaikki kansa vastasi, kohottaen kätensä ylös: "Amen, amen"; ja he kumarsivat ja rukoilivat Herraa, heittäytyneinä kasvoilleen maahan. Sitten leeviläiset opettivat kansalle lakia, kansan seisoessa alallansa. He lukivat Jumalan lain kirjaa kappale kappaleelta ja selittivät sen sisällyksen, **niin että luettu ymmärrettiin.**

Ilojuhlat

Nehemia, maaherra, ja pappi Esra, kirjanoppinut, ja leeviläiset, jotka opettivat kansaa, sanoivat kaikelle kansalle: "Tämä päivä on pyhitetty Herralle, teidän Jumalallenne, älkää murehtiko älkääkään itkekö." Sillä kaikki kansa itki, kun he kuulivat lain sanat. Hän sanoi vielä heille: "Menkää ja syökää rasvaisia ruokia ja juokaa makeita juomia ja lähettäkää maistiaisia niille, joilla ei ole mitään valmistettuna, sillä tämä päivä on pyhitetty meidän Herrallemme. Älkää olko murheelliset, sillä ilo Herrassa on teidän väkevyytenne." Myös leeviläiset rauhoittivat kaikkea kansaa ja sanoivat: "Olkaa hiljaa, sillä tämä päivä on pyhä; älkää olko murheelliset." Kaikki kansa meni, söi ja joi, lähetti maistiaisia ja vietti suurta ilojuhlaa; **sillä he olivat ymmärtäneet, mitä heille oli julistettu.**

Lehtimajajuhlan vietto palautettiin

Seuraavana päivänä kokoontuivat kaiken kansan perhekunta-päämiehet, papit ja leeviläiset Esran, kirjanoppineen, luo **painamaan lain sanoja mieleensä**. Niin he huomasivat lakiin kirjoitetun, että Herra oli Mooseksen kautta käsenyt israelilaisia asumaan lehtimajoissa juhlan aikana seitsemännessä kuussa, ja että kaikissa heidän kaupungeissaan ja Jerusalemissa oli julistettava ja kuulutettava näin: "Menkää vuorille ja tuokaa öljypuun lehviä tai metsäöljypuun lehviä sekä myrtin, palmupuun ja muiden tuuheiden puiden lehviä, ja tehkää lehtimajoja, niin kuin on säädetty." Kansa meni ja toi niitä ja teki itselleen lehtimajoja kukin katollensa ja pihoihinsa ja Jumalan temppelin esipihoihin sekä Vesiportin aukealle ja Efraimin portin aukealle. Koko seurakunta, kaikki vankeudesta palanneet, tekivät lehtimajoja ja asuivat lehtimajoissa. Sillä aina Joosuan, Nuunin pojan, ajoista siihen päivään saakka eivät israelilaiset olleet niin tehneet. Vallitsi hyvin suuri ilo. Jumalan lain kirjaa luettiin joka päivä, ensimmäisestä päivästä viimeiseen saakka. He viettivät juhlaa seitsemän päivää, ja kahdeksantena päivänä pidettiin juhlakokous säädetyllä tavalla.

3. Kertomuksen keskeinen opetus

Joskus meistäkin voi tuntua siltä, että vastustaja on voimallinen ja ettei meidän työmme seurakunnassa edisty. Mutta "Jos Jumala on meidän puolellamme, kuka voi olla meitä vastaan? Hän, joka ei säästänyt omaa Poikaansaakaan, vaan antoi hänet alttiiksi kaikkien meidän edestämme, kuinka hän ei lahjoittaisi meille kaikkea muutakin hänen kanssansa? Room. 8:31-32.

4. Muita vastaavia kertomuksia Raamatussa

5. Opeteltava Raamatun lause

Älkää olko murheelliset, sillä ilo Herrassa on teidän väkevyytenne. Neh. 8:10.

6. Lauluehdotus VK 317 (UVK 390)

Oi Jeesus, armon ruhtinas, Sua kiitän hartahasti.
Sua aina läsnäolostas ylistän riemuisasti.
Ken vain sun tielläs vaeltaa, hän olla turvallinen saa,
kun, kuljet seurassansa.

2. Mä yönkin synkän keskellä vaellan turvissasi.
En korven tiellä pelkää mä, Sun, Jeesus, seurassasi.
Mua varjelet sä vaaroissa. Valollas täytät kirkkaalla
myös synkimmätkin rotkot.

3. Jos vaikka vuoret vaipuisi maan alle huippuinensa,
ja vaikka tyhjiin raukeisi maailma kaikkienensa,
mun vahva, varma turvani, mun kallioni, linnani,
oot, Herra, Jeesus aina.

4. Maa vaikka järkköyis, mullistuis ja vetten salvat aukeis,
kaupungit, linnat hautaantuis ja raunioiksi raukeis,
jää järkkymättä kuitenkin nuo muurit Herran kaupungin.
Ne kestää paikallansa. (Tässä ei tarkoiteta konkreettista Jerusalemin muuria)

6. Mun sieluni siis kiittäköön, Sua Jeesus, ainiansa.
Toivonsa sinuun liittäköön kaikissa vaiheissansa.
Ylistys, Jeesus Kristus, sun, kun annat rauhan siunatun
nyt ja ain iäisesti! Abraham Achrenius (1706 1769).

7. Tehtäviä / kysymyksiä

8. Muuta huomioitavaa (DigiIRT:stä:)

Nehemia ei kuitenkaan pitänyt huolta ainoastaan muurien jälleenrakentamisesta. Hän ryhtyi ajamaan myös köyhien asiaa rikkaita koronkiskureita vastaan. Itse hän näytti hyvää esimerkkiä. Kahtenatoista maaherravuotenaan Nehemia ei ottanut työstään lainkaan palkkaa, ja samoin toimivat hänen veljensä. Edelliset käskynhaltijat olivat kantaneet kansalta verona leipää ja viiniä, ja heidän palvelijansakin olivat sortaneet asukkaita. Nehemia toimi toisin, sillä hän pelkäsi Jumalaa. Nehemia otti myös henkilökohtaisesti osaa työhön muureilla ja ruokki sadanviidenkymmenen esimiehen ja muun juutalaisen ohella myös ne, jotka tulivat hänen tykönsä ympärillä olevista pakanakansoista. Hän asetti Jerusalemin päämieheksi veljensä Hananin ja linnanpäällikkö Hananjan. Nehemia antoi tehtäviä myös portinvartijoille, veisaajille ja leeviläisille, sekä merkitytti kansan sukuluetteloon. Edelleen hän järjesti valvojia pappien ja leeviläisten varastokammioille.

12 vuotta työskenneltään Nehemia palasi Persiaan (433 eKr.), mutta jo seuraavana vuonna hän palasi Jerusalemiin jatkamaan uudistustyötään. Tällöin hän varmisti leeviläisten kymmenysten saamisen, lisäsi varastohuoneiden valvojia, kielsi työnteon sapattina, samoin avioliitot muukalaissyntyisten naisten kanssa, määräsi pappien ja leeviläisten velvollisuudet sekä antoi ohjeita määräaikaista halko-uhreista ja uutislahjoista.

13.3.2016
